

Αρχείο
Εξωτερικό

Αξιοποίηση και όχι μπετόν στις Ολυμπιακές υποδομές

Νίκος Χριστοδουλάκης
Βουλευτής ΠΑ.ΣΟ.Κ. Χανίων

Η συζήτηση για το σημερινό νομοσχέδιο υπό άλλες συνθήκες και προϋποθέσεις θα μπορούσε να είναι μία πολλά υποσχόμενη διαδικασία για το αναπτυξιακό μέλλον της χώρας, ιδιαίτερα της ελληνικής περιφέρειας. Κι όμως, διεξάγεται σε ένα περιβάλλον κατήφειας, ακριβώς επειδή δεν υπάρχει καμία απολύτως αξιοπιστία, καμία εγγύηση από πλευράς Νέας Δημοκρατίας ότι γνωρίζει, ότι έχει σχέδιο, ότι μπορεί να προγραμματίσει μία αξιόπιστη και αναπτυξιακή αξιοποίηση των ολυμπιακών εγκαταστάσεων.

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες που έγιναν στη χώρα μας το 2004 αποτέλεσαν, εκτός των άλλων, και ένα οικονομικό άθλο, δυσβάστακτο και απαιτητικό. Πρώτον διότι η Ελλάδα ήταν η μικρότερη χώρα του 20ού αιώνα, η οποία διοργάνωσε Ολυμπιακούς Αγώνες, με εξαίρεση πιθανόν τη Φιλανδία, η οποία υπό άλλες συνθήκες διοργάνωσε τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1952. Αυτό σημαίνει πρακτικά ότι ο Έλληνας πολίτης επιβαρύνθηκε αναλογικά πολύ περισσότερο από πολίτη άλλης χώρας που διοργάνωσε Ολυμπιακούς Αγώνες.

Το δεύτερο χαρακτηριστικό των Ολυμπιακών Αγώνων στην Ελλάδα ήταν το μονοδιάστατο μοντέλο χρηματοδότησης που επικράτησε. Σε αντίθεση με άλλες διοργανώσεις, όπου σημαντική συνεισφορά και συμμετοχή έχει ιδιωτικός τομέας στην κατασκευή των έργων και στην παροχή των υπηρεσιών, στην Ελλάδα επικράτησε σχεδόν πλήρως το κρατικό μοντέλο, πράγμα που σημαίνει ότι οι περισσότερες δαπάνες χρηματοδότησης των έργων προήρχοντο από τον προϋπολογισμό.

Μετά τη Σοβιετική Ένωση που είχε διοργανώσει τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1984, οι ελληνικοί Ολυμπιακοί Αγώνες ήταν αυτοί που είχαν τη μεγαλύτερη κρατική συμμετοχή το δεύτερο ήμισυ του 20ού αιώνα.

Ο ιδιωτικός τομέας, δυστυχώς, δεν ανταποκρίθηκε επαρκώς και η μικρή συνεισφορά που είχε, συνοδευόταν ακόμη και αυτή από πολύ ισχυρά κίνητρα, όπως φορολογικές απαλλαγές, προβολή και μία σειρά από άλλες υπηρεσίες, οι οποίες στην πραγματικότητα είχαν ένα δημόσιο κόστος.

Το τρίτο ιδιαίτερο χαρακτηριστικό των ελληνικών Ολυμπιακών Αγώνων ήταν οι υπέρμετρες απαιτήσεις ασφάλειας οι οποίες επεβλήθησαν μετά τα τραγικά γεγονότα της 11ης Σεπτεμβρίου του 2001, πράγμα το οποίο εκτόξευσε στα ύψη τη δαπάνη υπηρεσιών φύλαξης και υποδομών ασφάλειας, οι οποίες διαφορετικά θα ήταν σε πολύ χαμηλότερο επίπεδο.

Αυτά τα τρία ιδιαίτερα χαρακτηριστικά έθεταν ισχυρές απαιτήσεις για το πώς θα μπορέσει να οργανωθεί καλύτερα η αξιοποίηση των υποδομών, της προβολής, της ακτινοβολίας της χώρας, έτσι ώστε να υπάρξει μία αναπτυξιακή ανταπόδοση του μεγάλου κόστους που είχαν για τη χώρα μας οι Ολυμπιακοί Αγώνες.

Η εκπληκτική διοργάνωση, την οποία πέτυχε η χώρα μας, διέλυσε τις προηγούμενες μίζερες φωνές, οι οποίες είχαν συσσωρευτεί από την αντιπολίτευση της Νέας Δημοκρατίας ή από την υπονομευτική παρουσίαση των έργων που έκανε αμέσως μετά που ανέλαβε την εξουσία και διαμόρφωσε επιτέλους, έστω και έπειτα από πολύ μεγάλες τριβές και αντιπαραθέσεις, όρους κοινής

προσέγγισης και για την ποιότητα των αγώνων, αλλά και για το πώς θα μπορούσε η Ελλάδα να τους αξιοποιήσει έτσι ώστε να πετύχει σημαντικές αποδόσεις και οφέλη.

Υπό αυτές τις συνθήκες, οι οποίες προς στιγμή φάνηκε ότι επικράτησαν το Σεπτέμβριο του 2004, το μεγάλο οικονομικό βάρος των Ολυμπιακών Αγώνων θα μπορούσε να μεταμορφωθεί σε μία ελπιδοφόρα κληρονομιά ανάπτυξης και απασχόλησης. Ακριβώς για το λόγο αυτό το ΠΑΣΟΚ είχε έγκαιρα οργανώσει ένα πλαίσιο αξιοποίησης. Ήδη από το 2002 είχε προχωρήσει στη σύσταση της εταιρείας των Ολυμπιακών Ακινήτων, πράγμα το οποίο διασφάλιζε -και μόνο αυτό- τρία πράγματα.

Πρώτα απ' όλα διασφάλιζε την οργανωμένη διαχείριση των Ολυμπιακών εγκαταστάσεων, δεύτερον την αδιαμφισβήτητη κυριότητά τους, πράγμα το οποίο θα απέκλειε μελλοντικές παρεισφρήσεις για το ποιος δικαιούται το α' ή το β' και τρίτον, το οποίο είναι πάρα πολύ σημαντικό, τη συμμετοχή της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, η οποία θα εγγυάτο την αξιοποίηση, με κοινωνικά επωφελή και αναπτυξιακά ανταποδοτικό τρόπο, των υποδομών που χτίσαμε και πληρώσαμε ως κράτος.

Η Νέα Δημοκρατία πολέμησε με πείσμα τη ρύθμιση αυτή, με όλα της τα στελέχη να καταγγέλλουν τότε τα "Ολυμπιακά Ακίνητα" ως αντισυνταγματική ρύθμιση, ως αντιλαϊκό κατασκευάσμα και τα μύρια όσα που μπορεί να σκεφτεί κανείς, πράγμα το οποίο έκανε ακόμα και την κριτική των κομμάτων της αριστεράς να μοιάζει περίπου ως μία κολακεία προς αυτό το οποίο συνέβαινε.

Η Νέα Δημοκρατία μετά βέβαια από τις εκλογές, όπως συνέβη και σε άλλους τομείς, συνειδητοποίησε το τραγικό λάθος που είχε διαπράξει ως αντιπολίτευση και ήλθε με νομοσχέδιο πέρυσι, επεξέτεινε τις αρμοδιότητες των Ολυμπιακών Ακινήτων και όπλισε την εταιρεία αυτή -την οποία πριν κατήγγειλε βάνουσα και άδικα- με πολλές νέες αρμοδιότητες και με πάρα πολλές αδικαιολόγητες θέσεις εργασίας.

Το δεύτερο το οποίο είχε κάνει το ΠΑ.ΣΟ.Κ., πολύ πριν τους Ολυμπιακούς Αγώνες, ήταν να παρουσιάσει ένα συντεταγμένο και καλά δομημένο σχέδιο αξιοποίησης, το οποίο εκπονήθηκε από τα Υπουργεία Οικονομικών και Πολιτισμού και παρουσιάστηκε το Δεκέμβριο του 2003. Περιελάμβανε την αξιοποίηση των ολυμπιακών εγκαταστάσεων με σχήματα μικτής χρήσης, που περιελάμβαναν τους Δήμους, τις τοπικές κοινωνίες, τους αθλητικούς συλλόγους, επενδυτές, τουριστικές επιχειρήσεις, έτσι ώστε να διαμορφωθεί μία συνολική και αποτελεσματική προσέγγιση για το μέλλον των Ολυμπιακών εγκαταστάσεων.

Φυσικά και αυτό το πλαίσιο αξιοποίησης, το οποίο σχεδόν ένα χρόνο πριν από τους Ολυμπιακούς Αγώνες είχε δημόσια κατατεθεί από την Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., λοιδορήθηκε, επικρίθηκε και αγνοήθηκε. Ακόμα και η ανάγκη συμμετοχής της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων αμελήθηκε, η οποία επειδή είναι δανειστής της εταιρείας των "Ολυμπιακών Ακινήτων" συμμετέχει φύση και θέση σε όλα τα σχέδια αξιοποίησης.

Οι μόνες ενέργειες οι οποίες έγιναν, έτσι ώστε κάπως να φανεί το γεγονός των Ολυμπιακών Αγώνων και να χτιστεί μία προσπάθεια διεθνούς προβολής, κύρους, αναγνώρισης και προσέκλυσης οικονομικού ενδιαφέροντος ήταν η τουριστική διαφήμιση που έγινε, και αυτές όμως ήταν ατυχείς.

Η προβολή είτε γινόταν σε λάθος γλώσσα, όπως έδειξε η γαλλική διαφήμιση στο αμερικανικό περιοδικό "Newsweek", λες και οι αμερικανοί πολίτες είναι φανατικοί υποστηρικτές της γαλλικής κουλτούρας και γλώσσας, είτε έγινε σε λάθος χρόνο, όπως στη Γερμανία, όπου διαφημιζόνταν οι Ολυμπιακοί Αγώνες, αφού είχαν πλέον τελεστεί, στα περιοδικά του περασμένου Οκτωβρίου. Τίποτε άλλο δεν έγινε. Το μόνο το οποίο έγινε ήταν καταγγελίες εναντίον του ΠΑ.ΣΟ.Κ., υπονομευτικά σχόλια και απαξιωτικές παρουσιάσεις, ακόμη και εκεί που έπρεπε να επιδειχθεί ένας δυναμισμός, μία πειστική παρουσίαση του πώς άλλαξε η Αθήνα, η Ελλάδα, με τους Ολυμπιακούς Αγώνες.

Και γι' αυτό φθάσαμε στη σημερινή κατάσταση με εγκαταλελειμμένες τις ολυμπιακές υποδομές, χωρίς κανένα πρακτικό σχέδιο αξιοποίησης. Γι' αυτό το λόγο, το νομοσχέδιο το μόνο το οποίο κάνει ουσιαστικά είναι να θεσμοθετεί κτιριολογικού χαρακτήρα άδειες, να γεμίσουν μπετόν αυτές οι εγκαταστάσεις, πράγμα το οποίο φυσικά μπορεί να γίνει οπουδήποτε αλλού και όχι υποχρεωτικά μέσα στις ολυμπιακές υποδομές.

Τι πρέπει να γίνει σήμερα; Πρώτα απ' όλα πιστεύω ότι χρειάζεται ένα αξιόπιστο σχέδιο αξιοποίησης, το οποίο θα επιτευχθεί με έναν ευρύ διάλογο και συμφωνίες δεσμευτικές με όλους τους ενδιαφερόμενους φορείς: δήμους, τοπικές κοινωνίες, αθλητικούς ομίλους, επενδυτές, και την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων. Κανείς από τους φορείς αυτούς δεν είναι ενημερωμένος, πεισμένος για το τι πρόκειται να γίνει.

Το δεύτερο το οποίο χρειάζεται να γίνει, έστω και τώρα, έστω και την ύστατη στιγμή, είναι να προβλεφθεί μία ανακατανομή πόρων στην περιφέρεια. Τα έσοδα, τα οποία θα προέλθουν από την αξιοποίηση των ολυμπιακών εγκαταστάσεων, πρέπει να σχηματίσουν ένα κεφάλαιο το οποίο θα χρηματοδοτήσει αθλητικές υποδομές σε άλλες περιοχές της χώρας, οι οποίες δεν είχαν την τύχη να είναι ολυμπιακές πόλεις.

Διαφορετικά, εάν δεν γίνει αυτό το σχέδιο ανακατανομής, σημαίνει ότι θα συνεχίσουν να διοχετεύονται κρατικοί πόροι στις ήδη ολυμπιακές πόλεις, πράγμα το οποίο θα επιτείνει περαιτέρω την ανισότητα ολυμπιακών εγκαταστάσεων, αθλητικών υποδομών και κοινωνικής ανάπτυξης σε αυτές τις περιοχές.

Πιστεύω λοιπόν ότι επειδή κανένα από τα κριτήρια δεν ικανοποιείται από το νομοσχέδιο, το νομοσχέδιο αυτό πρέπει να αναμορφωθεί, έτσι ώστε να βρει την απαραίτητη συναίνεση, διότι οι Ολυμπιακοί Αγώνες δεν είναι ένα κομματικό επίτευγμα, αλλά είναι ένα κατόρθωμα ολόκληρου του ελληνικού λαού. Δυστυχώς όμως, κύριε Υπουργέ, το νομοσχέδιο δεν προάγει ούτε την ανάπτυξη ούτε την ισόρροπη ενίσχυση της περιφέρειας, ούτε τη δημιουργία υπηρεσιών.

Το μόνο που διασφαλίζει είναι το μπετόν και τις αδικαιολόγητες πλεονάζουσες προσλήψεις, οι οποίες θα γίνουν με τα γνωστά "γαλάζια" κριτήρια και γι' αυτό καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο αυτό.